

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

12. Dies 7. infra Octav: Epiph. Vita spiritualis teneat locum primum,
naturalis secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Dei viriles, partim divinas, partim humanas,
& offe ut fuerunt miracula, institutio Sacramento-
me alie rum, & similia, quæ faciebat ut homo, sed
rei sua gubernatus à divinitate, cui unicus erat: quæ
Domi lingua majestatem actionum eius eloquetur?
ne hanc Conf. 3. Operationes Christi D. tertij gene-
pinus. ris humanas, ut erat loqui, ambulare, com-
edere, dormire, quæ præcisè ut humanæ
nia. explicarentur facile: verùm si aspiciantur ut
Christo factæ à Christo D. ductu spiritus, internæ
no va. prudentiæ, charitatis in Deum, dilectionis in
m. Pe. proximum, reliquæque virtutibus exornatæ,
im, di. non est homo, qui eas eloquatur: quia sin-
e ulit. gula Christi acta fiebant spiritu tam sublimi,
ipsum in virtutis gradu tam heroico, per omnes cir-
ribendi. cumstantias tam exquisitè perfectæ, ut nullus
t figu. omnino sufficienter ea intelligat, verèque di-
undat. xerit Simon de Cassia l. 4. c. 1. *Tota Deifica*
s, sed. *erat vita ejus.* Decernam omnia mea acta o-
virtu. peribus tam virtuosis Christi semper unire,
con. ipse pretium eorum intelligit.

MEDITATIO XII.

Dies 7. infra Oct. Epiph.

*Vita spiritualis teneat locum primum,
naturalis secundum.*

Aspiciam tres Reges relictâ vitâ naturali,
quasi viâ præterita, supernaturali tan-
tiam tum, caelestique intentos. Petam eos imitari

Conf.

22 *Dies 7. infra Oct. Epiph.*

Conf. 1. Sicut qui naturæ ex Adamo lapsas suggestiones sequitur, in pejus semper vergit juxta illud Eccl. 7. *Quid nequius, quam quod excogitavit caro, & sanguis?* Sic qui gratia instinctibus fertur, ita semper in melius, est in difficultate quavis major, ut ait D. Augustinus 4. de verb. Dom. *Non sunt filii DEI, qui aguntur spiritu DEI: si autem spiritu DEI aguntur, pugnant*

Conf. 2. Cùm naturæ ex Adamo corruptus instinctus sit malum: bonum verò sit instinctus gratiæ: uti summo in odio habendum est id, quo nihil est nequius, nimirum caro & sanguine, & quæ ipsi excogitant, sic summo amore prosequenda est gratia, Dei quæ ratio, desideranda, atque in ea gaudendum ex toto.

Conf. 3. Quoniam ego ferar impetu, an rationis, an spiritus? id quod intelligam ex actionibus meis, & regulis discretionis S. P. Ign.

MEDITATIO XIII.

Dies 8. Epiph. Domini.

Nostrâ culpâ à fine aberramus.

Aspiciam Dominum vocantem, me advenientem. Petam abire à me.

Conf. 1. Dominum causâ mei in partum infantem mutatum: vocantem quem non se, & volentem congregare pullos tuos: *adverso me nolentem,*